

Ághegy Könyv a Biblia évében

Ághegy Könyvek -3

Szakács Ferenc Sándor: Kettéhasadt lélek, Ághegy Könyvek, KÖZDOK Kiadó

Svédországban rengeteg a liget. Helységnevekben, családnevekben elő- vagy utótagként gyakran találkozunk a *lund* kifejezéssel. Az ország második nagy egyetemi városa a dél-svédországi Lund. Az itt megjelenő magyar lap, a Magyar Liget is innen kapta a nevét. A családi lap *Lélegkondozó* című rovatában, még római tartózkodása idejétől kezdve, amikor doktori dolgozatához végzett tanulmányokat a Vatikán közeli Collegium Germanicum et Hungaricum lakójaként, aztán évekig küldte rend-

szeresen, és küldi a magyar fővárosból jelenleg is, tömör bibliamagyrázatait Szakács Ferenc Sándor.

Írásainak kötetbe szerkesztését és az Ághegy Könyvek sorozatában való megjelenését doktori értekezésének sikeres megvédése és közlése: *La migrazione degli ungheresi dalla Transilvania in Romania verso l'Ungheria. Scenari possibili. (Az erdélyi magyarok migrációja Romániából Magyarországra. Lehetséges szcenáriók)*, valamint az idei *Biblia éve* teszik különösen időszerűvé. Merthogy szerzőnk, többek között olyan, mindig időszerű erkölcsi kérdéseket feszeget írásaiban és a szociológiai felmérések alapján összeállított dolgozatában is, mint a szeretet, a lélek, az idő, a hatalom, a meghasonlás, a társadalmi értékek, a kapzsiság – csupa mindennapi életünk minőségét fémjelző kategória, amelyeket jó, ha naponta ütköztetünk, a régmúlt bölcsességekkel, a bibliában foglalt tudással, hogy az egyre sodróbbá váló élet fogas kér-

déseit a magunk és a közjó javára folyamatosan megválaszolhassuk.

A különféle időszakokban, különféle okokból az északi országokba települt magyarok hiányos lelki gondozásának pótlására hoztuk létre és jelentetjük meg ma is Szakács Ferenc Sándor rovatát. Az, hogy az idén indult Ághegy Könyvek sorozatában, írásait egybegyűjtve ajánlhatom, nemcsak a skandináviai magyaroknak, hanem az otthoniak figyelmébe is, örömmel tölt el, hiszen a bibliamagyarázatok, akármennyire is számálhatatlanok, mindig meglepően új tanulságokkal szolgálnak.

Eszembe jut például, Kiss János Botond ornitológus barátom, egykori református lelkészédesapjának a teljes bibliára kiterjedő, több ezer oldalas, bibliamagyarázata, amelyet négy évtizedes munkával, a jobbítás igényével, a híres cseresznyetermelő marosdélcei híveibe nem hiába csöpögtetett istentiszteleteik alkalmával. Óriási művével, ha kiadatlan maradt is, faluközössége lelki életében máig erően hagyott felbecsülhetetlen értékű nyomokat.

A fiatal, pályája elején buzgólkodó Szakács Ferenc Sándor, felső fokú teológiai tanulmányai végén, a mostanában állandósuló ökumenizmus gyakorlataival, az anyaországban dülő, fergeteges politikai csatározások erkölcspróbáló világában forgolódva, önvizsgálatra biztat.

Az írásainak kiinduló pontjául választott bibliaidézetek, minket, akiket a nyugati régióba tartozónak mond a politika, de valójában egy országban, az Európai Unióban, egymásra hatva, egymást segítve, hazagondolva élünk, arra ösztönöz, hogy a saját gondjainkhoz való bölcseségek forrását keresve egyre mélyebbre ássunk.

Érintettek vagyunk többek között az idegenek befogadásáról, a bevándorlók magatartásáról, a megfelelő viselkedésről tudni valók alaposabb ismeretében. Szent István intelmeit keressük és megtaláljuk például a svéd törvényekben és szokásokban ahhoz, hogy elégedett polgárrá váljunk ennek a vendégszerető országnak.

„Mert amiként különb-különb tájakról és tartományokból jönnek a vendégek, úgy különb-különb nyelvet és szokást, különb-különb példát és fegyvert hoznak magukkal, s mindez az országot díszíti, az udvar fényét emeli, s a külföldieket a pöffeszkedéstől elrettenti. Mert az egynyelvű és megszokású ország gyenge és esendő. Ennél fogva megparancsolom neked, fiam, hogy a jövevényeket jóakaratóan gyámolítsad, és becsben tartsad, hogy nálad szívesebben tartózkodjanak, mintsem másutt lakjanak.” Így az Imre hercegnek ajánlott szöveg.

Mózes Könyveiben pedig több helyen is (Mózes II.22.21, Mózes II.23.9, 3 Móz.19.33-34, 5 Móz.10.19) ilyenformán szól a tanács: „A jövevényeken ne hatalmaskodjál, és ne nyomorgasd azt, mert jövevények voltak Egyiptom földjén.” És: „Olyan legyen néktek a jövevény, ki nálatok tartózkodik, mintha közületek való bennszülött volna, és szeresd azt, mint tenmagadat...”

Ezeket a tanácsokat mai cselekedeteink nyelvére fordítva alakíthatunk ki emberséges létet bárhol a földön, ahol a közerkölcs szabályai fontosak, ahol a lélek nemcsak van, hanem gondozzák is. Hiszem, hogy erre szükség van és lesz, egy családi lap pedig e nélkül nem lehet teljes.

Shakespeare Ferenc Sándor kötetbe szedett írásait éppen ezért üdvözljük a közszolgálat sokféle teendőire figyelő nemes tettek sorában.

És ezért ajánlhatom teljes bizonyossággal az olvasó figyelmébe, mert szerzője Carl Gustav Jung következő idézetére támaszkodva, szilárd meggyőződéssel vallja:

„Az ember szempontjából így hangzik a döntő kérdés: vállalod-e a végtelent vagy sem? Ez életének kritériuma. Csak akkor nem vesztegetem érdeklődésemet semmiségekre, és csekély jelentőségű dolgokra, hogyha tudom, hogy a határtalan a lényeg. Ha ezt nem tudom, akkor ilyen vagy olyan tudatosság kedvéért, amelyet személyes javamnak tekintek, ragaszkodom hozzá, hogy a világban számítsak valakinek. Tehát mondjuk a tehetségem vagy a szépségem miatt. Minél erősebben ragaszkodik vélt tulajdonságaihoz az ember, és minél kevésbé érzi meg a lényegét, annál kevésbé elégíti ki az élete. Korlátozva érzi magát, mivel korlátozottak szándékai, ez pedig irigységet és féltékenységet szül. Megváltoznak a vágyak és a beállítódás is, ha megértjük és érezzük, hogy már ebben az életben hozzákapcsolódtunk a határtalanhoz. Végső soron csak a lényeg révén számít valakinek az ember, és ha nincs a birtokában, akkor elrontotta életét. A másik emberrel való kapcsolatában is az a döntő, vajon kifejeződik-e benne a határtalan vagy sem?”

A határtalan pedig mindenekelőtt maga az élet, amely egyszeri ajándékként mindnyájunknak megadatott. Egymást segítve boldogságkereső utunkon, európai szeretettudatunkat kiteljesítve juthatunk el emberi létünk tudatosan vállalt céljaihoz.

Tar Károly

